

OKO 6

63. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

středa 25. 3. 2026
cena: 10 Kč

DNES HRAJEME:

Vlastníci

VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ:

Princezna Bledule
aneb Kašpárek se vrací

Chlap na roztrhání

Tik Ťak

OKEM poroty:

hodnotí Ladislav Valeš

PRINCEZNA BLEDULE ANEB KAŠPÁREK SE VRACÍ / DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť

K příležitosti 135 let od narození renesančního buditele, písmáka a veřejně znalého Jana Lišky nastudoval soubor jednu z jeho her, a to Princeznu Bleduli aneb Kašpárek se vrací pod vedením zkušené režisérky Anny Fencíkové.

Ohlasy dětí z foyer

- ★ Ta princezna, ta byla kráááásnááá.
- ★ Ale já se toho strašidla vůbec nebála.
- ★ Jak Honza strkal tu čarodějnici, to bylo supr!
- ★ Mně se nejvíc líbil Kašpárek.

Děj je jednoduchý a prospěly mu škrty ve scénáři. Samozřejmě, pokud máme v záhlaví textu zmíněného Kašpárka, tak zákonitě musí být Kašpárek hlavním hybatelem pohádkového příběhu. Kašpárka ztvárnila velmi dobře Jarmila Horníková, která od okamžiku, kdy se objevila na scéně, navázala s dětmi notnou dávkou sympatie. Dále si dobře vedl už tradičně Víta Procházka v roli Honzy a havíře Bárty. Tito jmenovaní, kteří stáli na straně dobra, pak zvítězili nad zlem prezentovaným nejvyšším hofmistrem, dvorním medikusem a čarodějnicí. A nakonec, co by to bylo za pohádku, kdyby nebyla princezna. Musím jednoznačně soubor pochválit za kvalitní mluvu a velkou empaticnost k dětskému divákovi. Výběr předlohy (myslím včetně textové úpravy) se nakonec stal sázkou na jistotu.

Jen tak dál, Lišáci a Lišky. A co do budoucna? Lišku Bystroušku?

OKEM poroty:

hodnotí Jiří Juráš

CHLAP NA ROZTRHÁNÍ / Divadelní spolek Bezchibi, Brtnice

Brtnický soubor včera v podvečer uvedl typickou situační komedii *Chlap na roztrhání* francouzského autora Clauda Magneira, který ji zpracoval na motivy frašky *Věno slečny Laury* aneb *Sedm žen na krku*. Ostřílený dramatik i herec je již od minulosti často uváděným autorem, největší pozornost přitáhly svou participací populární jména jako Louis de Funes v Oscarovi nebo Jean Paul Belmondo.

A skutečně, po rozhrnutí opony slyšíme typickou francouzskou

akordeonovou melodii a vidíme pokoj s mnoha vchody (a to byl jejich počet ještě redukován), protože v tomto konkrétním případě inscenátoři nezvolili pro vstupy dveře, nýbrž závěsy, což se jim zdálo jako praktičtější. Praktičnost byla i hlavním důvodem toho, že scénografie neměla velkou hloubku. Nenabízela tedy hlubší možnosti organizace mizanscény, roze hry pohybu jednotlivých postav, a tím i plnějším vyjádření smyslu jednotlivých situací jinak než jen konverzačními prostředky. Představení pod režijní taktovkou Michala Lurie je z hlediska určení klíče míry nadsázky odstartováno pistolí v rukách zběsilé pronajimatelky bytu. Stejně tak jako k prostoru je přistupováno k celé inscenaci. Dominantní

Ohlasy z foyer

- ★ Bylo to úžasné.
- ★ První půlka mě trochu uspávala, ale pak se to rozjelo.
- ★ Klobouk dolů před tou paní v korzetu.
- ★ Můj obdiv má herečka, co hrála tu šerednou dceru.

čivý je i režisér v postavě podnikatele Joffreyho Carliera. A tak bych mohl jmenovat i další.

Řemeslně i již vyšším počtem repríz poučeným protagonistům se až do samotného závěru podařilo udržet nasazené nutné adekvátní tempo, takže včerejší představení skončilo diváckým úspěchem.

Altánův výkřik!

Možná vám to přijde k pousmání, ale i já jsem chlap na roztrhání.

OKEM poroty:

hodnotí Alena Zemančíková

TIK ŤAK / Kulturní spolek v Česticích

Napsat dobrou komedii obnáší vystihnout, co lidi kolem trápí, pojmenovat to a „postavit na hlavu“. Tak třeba může vzniknout hra, v níž se v čekárně ordinace psychologa sejde šest lidí s různými obsesemi a psychickými „tiki“ – a nakonec si pomůžou sami.

Kulturní spolek z Čestic využil textovou předlohu současného francouzského dramatika Laurenta Baffieho, jinak aktivního komika, který má podle životopisu na Wikipedii s neurózami a hyperaktivitou své osobní zkušenosti. Hra nabízí rozehrání šestera psychických tiků a neuróz, které více méně známe všichni (za sebe můžu říct, že osobně neznám nikoho s nutkáním všechno říkat dvakrát). Rozehrává nejen zábavnou přehlídku toho, jak se lidé vzájemně nechápou a obtěžují, ale i toho, jak pro sebe postupně nacházejí pochopení. A protože dobré komedii sluší překvapivá pointa a odhalení, dojde k němu i zde: z muže postiženého Tourettovým syndromem se vyklube sám údajně v letadle uvíznuvší psychiatr.

Ohlasy z foyer

- ★ Bylo to vtípné, bavil jsem se.
- ★ Takhle jednou všichni dopadneme (smích).
- ★ Že ten chlapík je doktor, to mi došlo, až když na konci začal uklízet tu čekárnu.
- ★ Čekala jsem, že František každou chvíli spadne z toho nábytku.

Dobrá komedie z definice poskytuje herecké příležitosti, tahle jich nabízí hned šest (a půl v postavě medi-

čínského asistenta), ne všechny obsese jsou však stejně vděčně divadelně ztvárnitelné. Tak inscenaci dominuje taxikář Vladimír, nápadně hyperaktivní a posedlý nutkáním všechno počítat, zatímco paní Marie s velmi frekventovanou obsesivně kompulzivní poruchou, která ji nutí neustále všechno kontrolovat a ověřovat, svou posedlost vztahující se k puštěné vodě, elektřině a plynu doma v čekárně tolik neuplatní a musí pro svou roli hledat jiné opěrné body. Iracionální děs z přímých linií u Františka, který přijede na motorce, umožní herci ekvilibristicky přelézat nábytek, aby se dostal na své místo, aniž se dotkne podlahy.

Když už jsme u nábytku: inscenace má jednoduchou, ale funkční scénografii, sjednocení nábytku v čekárně modrým nátěrem působí esteticky příjemně, plakáty na stěnách souvisejí s tématem a odhalení interaktivní tabule pouhým přelístváním jednoho z nich dává tušit, že čekárna je pro skupinovou terapii úmyslně připravená a že celé setkání šesti neurotiků se odehrává podle psychologova plánu.

Herci jednotlivých rolí by mohli na svých postavách v reprízách ještě zapracovat, projevy svých posedlostí rozvést do více detailů (to zatím vidíme především u taxikáře Vladimíra) a zkusit jednat i jinými hlasovými prostředky než křikem (například proměnlivým tempem a rytmem replik).

Inscenace ale drží pohromadě díky přirozené souhře účinkujících a jejich sice potrhlejšímu, ale v divadelním smyslu ukázněnému směřování k poslání aktuální komedie. A jak poslání formulovat? Třeba tak, že posedlosti a nutková jednání přílišné soustředění na sebe jen zhoršuje. Když člověk obrátí pozornost k druhému, má o něj starost, něco k němu cítí, pak dokáže překonat své omezení ne třeba úplně, ale v zásadě ano. Zjistí, že to nemusí být tak neodstranitelné prokletí. K tomu hercům dopomáhá pevná ruka režiséra Jaroslava Kubeše.

Tik Ťak od Kulturního spolku v Česticích osvěžil program přehlídky neotřelým komediálním zpracováním civilizačního tématu, smyslem pro humor a zábavou, která, ač využívá lidských nedostatků, neposmívá se jim. Ohlas v publiku dosvědčil, že komedie souzní se zkušeností současného diváka a přináší na jeviště něco nového a nečekaného.

KATEŘINA MIRČEVA a její tvorba jako součást Třeštského divadelního jara 2026

Další tradicí, která k Třeštskému divadelnímu jaru neodmyslitelně patří, je výstava doplňující atmosféru kulturního domu. Ani letos tomu není jinak.

V prostoru hlavního sálu si můžete prohlédnout obrazy Kateřiny Mirčevy s názvem *Zevnitř ven*. Soubor prací vznikl technikou akrylu na plátno, která autorce umožňuje zachytit výraznou barevnost i emoce.

Jak sama autorka uvádí, nevnímá se jako součást konkrétního výtvarného směru. Ve své tvorbě se snaží převádět vizuální vjemy, zážitky a pocity do obrazové podoby a výsledný dojem ponechává na individuálním prožitku každého diváka.

Kateřina Mirčeva žije v Třešti od roku 1998, vystudovala němčinu a hudbu v Brně a dlouhodobě působí jako lektorka cizích jazyků, překladatelka a tlumočnice. Vedle toho se věnuje i kulturním aktivitám a pořádání výstav, čímž přirozeně propojuje své profesní i tvůrčí zájmy.

Výstava tak nabízí osobní a citlivý pohled na svět „zevnitř ven“ – a zároveň prostor, kde si každý návštěvník může najít svůj vlastní příběh.

O nádhernou a jarem provoněnou výzdobu kulturního domu se i letos postarala Jana Mácová, která se věnuje svatebním a dekoračním službám.

OKO zaostřuje na:

Divadelní spolek Jiří Poděbradský

Historie ochotnického divadla v Polné sahá až do 18. století. První hra byla uvedena roku 1789, v roce 1808 uvedli tamní ochotníci dokonce tři český mluvená představení.

Po celou dobu své existence je Divadelní spolek Jiří Poděbradský pevnou součástí kulturního života města – kromě divadelních představení se podílel i na pořádání společenských akcí a významných výročí. Během let jím prošly stovky ochotníků, kteří společně vytvářeli bohatou a nepřerušovanou divadelní tradici.

V současnosti má soubor okolo pětadvaceti členů a snaží se na tuto dlouhou historii navazovat i v dnešních podmínkách. Přestože se potýká s generační obměnou, zůstává aktivní a hledá nové cesty, jak si udržet své místo na amatérské divadelní scéně.

Spolek divadelních ochotníků v Polné tak představuje živý důkaz toho, že tradice ochotnického divadla může přetrvat staletí.

OKO představuje hru:

Vlastníci

Divadelní spolek Jiří Poděbradský, Polná / autor: Jiří Havelka
tragikomedie / 80 minut bez přestávky

Hořká komedie z pera a režie Jiřího Havelky nabízí až překvapivě přesný obraz jedné obyčejné domovní schůze – a zároveň neobyčejně trefnou sondu do mezilidských vztahů.

V jednací místnosti se schází vlastníci bytů, aby rozhodli o důležitých otázkách fungování domu – opravách, financích i společných investicích. Zdánlivě jednoduché body programu se však rychle mění v sérii sporů, střetů názorů a osobních zájmů. Každý má svou pravdu, své priority i své malé (či větší) křivdy.

Postupně se rozehrává kolotoč nedorozumění, hádek i absurdních argumentů, v němž se hledání kompromisu ukazuje jako téměř nemožné. To, co mělo být racionálním jednáním, se proměňuje v emotivní a místy až groteskní situaci, která směřuje k nevyhnutelné krizi.

Vlastníci jsou svižnou, inteligentní komedií, ve které se možná pozná ne jeden divák – a o to silněji působí.

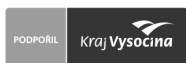
Na co se můžete těšit zítra?

26. 3. v 9.00 hod. **O nezbedné princezně Ance**
hraje Divadelní soubor Třeštica při ZŠ Třešť
26. 3. v 15.00 hod. **Apartment v hotelu Plaza**
hraje Divadelní společnost Jablonský z Jindřichova Hradce
26. 3. v 19.30 hod. **Slečna Flintová**
hrají Zmatkaři z Dobronína

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2026

Město Třešť

Mediační partneři:

Partneři festivalu:

Vydalo: Město Třešť / **Redakce a tisk:** TIC Třešť / **Sazba a grafika:** Michaela Padrtová
Foto: archivy zúčastněných souborů, město Třešť a Martin Čáp